

Gammal skunt, en flitig sadel fund,
 att tillbringa helst sin aftonstund
 i allmänhet ut det ropet,
 uti goda Zämnarens lag, när hopet.
 Dryckesbrodren.
 Sa det gör jag.
 Sag fatter florteln på afstigningen.
 Och för'n jag undvårar den ebenen
 Skott rena casset mig smär;
 Allt blandning jag såsom lunden flyr,
 Sag el benfamnna försälar;
 Om cassetaren blir du så dyr,
 Det säger jag.
 Sag bröder! el om jag får det gratis.
 Ma andra sota på torn, potatis,
 Sag wet el hvar jag mig wänder.
 Och fortär det uppå detta wis,
 Spr the war skere of ländar;
 Men casset fliger allt mer i pris,
 El slagar jag.
 Skott cassetusten jag slipper damp,
 Stall jag od lida af mängen främp,
 Min helst flit mig tillhöder.
 Sag tror el uppå en sådan dilt,
 Och flug af alla fulörer;
 Ma doftorn säga att man får gitt
 En ny Caffe-Wisa.
 Gammal skunt, en flitig sadel fund,
 att tillbringa helst sin aftonstund
 i allmänhet ut det ropet,
 uti goda Zämnarens lag, när hopet.
 Dryckesbrodren.
 Sa det gör jag.
 Sag fatter florteln på afstigningen.
 Och för'n jag undvårar den ebenen
 Skott rena casset mig smär;
 Allt blandning jag såsom lunden flyr,
 Sag el benfamnna försälar;
 Om cassetaren blir du så dyr,
 Det säger jag.
 Sag bröder! el om jag får det gratis.
 Ma andra sota på torn, potatis,
 Sag wet el hvar jag mig wänder.
 Och fortär det uppå detta wis,
 Spr the war skere of ländar;
 Men casset fliger allt mer i pris,
 El slagar jag.
 Skott cassetusten jag slipper damp,
 Stall jag od lida af mängen främp,
 Min helst flit mig tillhöder.
 Sag tror el uppå en sådan dilt,
 Och flug af alla fulörer;
 Ma doftorn säga att man får gitt
 En ny Caffe-Wisa.

Fastän hon war nätt och grann,
 Hoppsan, snart jag tar en an!
 Hoppsan, snart jag tar en annan!
 Om hon od mig öfwerger,
 Skuter jag mig ej för pannan,
 Liksom det ej finnes fler.
 Flidor finns så tätt som blommor:
 En bortgår, en annan kommer.
 En till slut skall jag wäl få,
 Hoppsan, fast jag mistat två!
 Hoppsan, fastän två mig swikit,
 Skall den tredje nog bli min.
 Men om ödet så har skrifwit
 Att hon också ger mig hin,
 Då jag swär att aldrig mera
 För en flicka kurtisera,
 Utan heldre all min tid
 Lefwa sjelf i ro och frid!

Pris 2 felling Banco.

GS 1289

Dem aldeles nya

W i s a

Den Första:

Ziggargossen,

Den Andra:

En ny Caffe-Wisa,

Den Tredje:

Dryckesbrodren,

Den Fjerde:

Den gråa färgen,

Den Femte:

Den lifnöjde.

Upsala.

Tryckt hos P. Hanselli 1851.

Så tungt är att lefwa i nöd och i twång,
Till stöd ha blott tiggarestafwen;
Dot' hoppas jag lifwet wäl slutas en gång,
Jag derföre längtar till grafwen;
Ty ljuswelig slummer och hwila jag får
I grafwen, när sist jag har läst Fader vår!